

JOCS FLORALS PERE IV 2008

Martí Pallàs
Primer premi: Poesia
Títol: Tardor

Són incerts els records,

amor.

ara que camino pels marges d'aquestes vinyes tardorenques.

M'enfilo dalt dels nostres somnis

per contemplar les meves mans

cansades,

per escoltar la meva veu

adormida,

en aquesta hora trista,

hora llunyana que trepitja i estova i rebolca i escup el meu desig.

No tinc temps d'estimar-te

ni de dibuixar mapes on amagar els tresors de la meva incertesa.

Sóc un home nu que travessa els deserts sense nom

que els poetes han deixat al llarg del temps,

soledat en majúscules que m'envolta i em sedueix,

tenebres on amago els meus ulls de la teva mirada,

de les teves paraules

que em cavalquen i m'enfollien...

Què queda del silenci de la lluna

de l'ofec de l'heura enredada entre els teus cabells i el meu alè,

què queda del vent que ha glaçat els meus anhels
i ha colgat de neu un cos vell i flonjo
que pedra, aigua i vent han modelat tot aquest temps?

Només les meves tristes, cansades passes,
segueixen el rastre que deixen els teus llavis dolcíssims en la meva pell.
Com més goso mirar la nit,
més a prop veig la foscor que em traeix,
ni tan sols tu, ànima meva, pots evitar el cant del gall que anticipa l'alba.

Sóc un home nu,
i no tinc temps d'estimar-te.